

SAJBERITEN

IK SÄBYSJÖNS WEBTIDNING

ÅRG 2 NR 12 DECEMBER 2001

Vår käre

Olof Hammar

* Addis Abeba 14 januari
1934

† Nyköping 22 november
2001

JOHAN och LOTH
Magdalena Cecilia
TORUN och MIA
Mamma
Birgit

Tomas Stefan
Syskon med familjer
Vänner och stor släkt

*Det gick en gammal
odalman
och sjöng på åkerjorden.
Han bar en frökorg i sin
hand
och strödde mellan orden
För livets början och
livets slut
sin nya fröskörd ut.
Han gick från
soluppgång till
soluppgång
Det var den sista dagens
morgon.
Jag stod som harens
unge, när han kom
Hur ångestfull jag var
inför hans vackra
sång!
Då tog han mig och satte
mig i korgen
och när jag somnat,
började han gå.
Döden tänkte jag mig så.*

B. Setterlind

Begravningen äger rum i
Nykyrka kyrka måndagen
17/12 kl 13.00. Minnes-
stund hålles i Stigtomta
församlingshem. O s a till
Fonus, tel 08-668 17 88, se-
nast den 12 december.

Ansvarig utgivare/redaktör: Jens Lundström

Sportchef: Olof Hammar. Sportskribent: Lasse Hermansson

Adress: c/o Lundström, Ljuskärsvägen 80, 133 31 Saltsjöbaden. E-mail: jens@iks.f2s.com

Klubbens adress: c/o Ohlsson, Kopparv. 18, 176 77 Järfälla. Klubbens postgiro: 495 92 60 - 3

REDAKTÖRENS ORD

Ja, så var banketten genomförd! Det var en trevlig lokal som passade oss väl. Jag tycker att vi skall satsa på den även nästa år. Bra mat, bra service och lagom privat. Bra, Mikko! Jag hoppas att få in bilderna till nästa nummer om nu inte Petter söp bort kameran. Några kanske tyckte jag orerade mer än vanligt denna bankett men det var viktigt för mig att få med Säbyhistoriken rörande varje pris. På så vis får dessa mer tyngd. Känner man inte till sin historia är vägen till utveckling längre. Även om detta finns att läsa i "Säbysjöns Guide och rekordbok" är det en del som inte lägger större vikt vid detta. Jag hoppas att en del fastnade i så att ni kan föra detta vidare när min tid är förbi. Speciellt detta om varifrån Kampkulan egentligen härstammar, hur långt vissa var beredda att gå för att vinna Kanon-Ken som egentligen är en felstavning, vem som instiftade Kamraten och varför m m.

Apropå Kanon-Ken. För en vecka sedan fick jag det tråkiga beskedet att min operation skulle bli någon gång i mars-april istället för utlovade januari-februari. Döm av min förvåning när jag två dagar senare fick en kallelse till operation den 30:e januari. Troligen hjälpte mitt telefonsamtal till kliniken. Det blir två dagar på sjuken eftersom jag blir sövd. Enligt uppgift skall det ta 6 månader att bli något sånär bra, vilket innebär slutet på

augusti. Då kanske man hinner med ett par matcher på hösten. Dock får jag nog se mitt kära pris gå till någon annan.

Efter överläggning med sportchefen här på Sajberiten kommer pseudonymen "Olof Hammar" att fortsätta användas, trots att den riktige Olof Hammar gått ur tiden. Under åren har jag hänvisat till denne Olof Hammar då frågor har uppstått om vem han är. Detta för att skydda den riktige skribenten eftersom han är en välkänd person. De som kommer ihåg mina svar bör känna igen "frilansjournalist", "född i Etiopien", "agronom". Micke Kjell och Petter Wåhlén träffade denne man förra sommaren under mitt bröllop. Han var min morbror. Varför han föddes i Etiopien (eller Abessinien som detta hette då), var för att min morfar jobbade åt Haile Selassie och byggde ut radionätet där på 1930-talet. Olof Hammar är ett känt begrepp i Säby-sammanhang och jag tycker att det bör fortsätta att var så. Nu fick ni lite mer info och historik.

Glöm inte bort att pynta in årsavgiften för 2002!! De tre personer som fortfarande inte fullgjort era plikter från detta år bör göra det snarast om det skall bli något spel för er nästa år.

Jens Lundström, chefredaktör

Pristagare vid banketten 2001

Kampkulan - Daniel Kindström

Robin Palmquist hade enligt honom själv en hel del kandidater men till slut föll valet på Danne. Danne blev minst sagt överraskad och hade själv Kenneth Jonsson som vinnare.

Kamraten - Kenneth Ohlsson

Mikko Korsbäck hävdade att det fanns många kamrater i klubben. Att Kenneth vann berodde bl a på att han kunde ta motgångar, såsom tunnlar, på ett positivt sätt. Kenneth var överväldigad och nästan rörd över att han vann. Även denna pristagare var fåordig.

Årets back - Tony Kindström

Jörgen Ohlsson tyckte att mannen med E 18-rensningarna hade gjort ett suverän säsong. Tony och sin sida var lite förvånad men uttryckte sin tacksamhet till övriga backar.

Årets Rookie - Niklas Johansson

Styrelsen menade att Niklas Johansson redan idag tillhörde toppen av laget och att man inte sett det bästa av honom ännu. Niklas var väl förberedd och delade ut en pris till lagets andra rookie Andreas Friström.

Favoritspelaren - Niklas Johansson

Jens Lundström betonade prisets innebörd om att uppträda sportsligt under match och träning. Niklas blev här överraskad så att han inte fann några ord.

Kanon-Ken - Jens Lundström

Ingen har slagit Jens hittills på sju säsonger. Jens å sin sida påpekade att nästa år har de chansen eftersom det på sin höjd blir spel under hösten för hans del.

Målföljetongen

Mål nr 3

Tid: 24:e maj 1987

Plats: Bolindervallen

Mitt lag: IF Triangeln

Det var dags för en tidig seriefinal i div 5 norra. Vi hade som nykomling startat serien på bästa tänkbara med 4 raka segrar. Hur länge skulle det hålla? Nu väntade Storskogen, vilka också hade full pott efter fyra omgångar och var det tippade topplaget. Solen sken över Kallhäll denna vackra söndagseftermiddag och det strömmade till onormalt mycket folk till idrottsplatsen. Vår egen "blåbärskung", kom in innan matchstart och ylade "- Över 300 betalande!!". Då var det en del som kom in gratis så låt oss säga att det var runt 400 på de natursköna läktarna. Kan man få bättre tändvätska?!!

Nu var det så att jag varken kände det ena eller det andra inne i omklädningsrummet eftersom jag hade en grym huvudvärk. Jag som var så seriös på den tiden i mitt idrottsövande hade varit ute på dåligheter och mådde minst sagt dåligt. Jag och Petter hade stuckit ut till skärgården till en kompis med syftet att "ta det lugnt". Det blev inte så och jag söp ner mig fullständigt. Jag fixade en del klassiska grejer i mitt fylleliv den kvällen. Det var riktigt illa dagen därpå. Inga taxibåtar gick och vi fick skjuts i en liten motorbåt. Det blåste rejält så det blev en studsigt tur med spyran i halsgropen.

Väl framme vid Stavsnäs insåg såväl Petter och jag att vi aldrig skulle hinna till samlingen innan match. Vi ringde via telefonkiosk till vår principfasta tränare Gert Brodén och han blev inte glad. Vi sprang som djur mellan bussar, tunnelbanor och pendeltåg och det var rent flyt att vi hann till matchstart. Normalt skulle vilken spelare som helst bli petad i detta läge men Brodén valde att starta med mig, trots att jag måste sett rent fördjävlig ut.

Första halvlek var ett ställningskrig mellan två jämna lag. Jag försökte undvika att nicka bollen på huvudvärken och gjorde en usel första halvlek. Jag var övertygad om att blir utbytt. Men icke. Det var en härlig stämning på läktarna även fast det inte skapades några målchanser. I mitten på halvleken började huvudvärken att släppa och det var en underbar känsla. Med en kvart kvar får jag en sådan där underbar djupledsboll från vår mittfälts-stjärna, Gunnar Rydwick. Backen hänger med men jag får till ett litet extra ryck och från vänsterdelen av straffområdet skjuter jag med vänstern. Jag ser att bollen träffar andra maskan från högerstolpen. Klockan stannade till i mitt liv. Ett liknade jubel för ett mål jag gjort har jag varken förr eller senare upplevt. Hela laget rusade mot mig och enligt uppgift, för jag såg det inte själv, hade den strikte tränaren Brodén sprungit upp och gjort en piruett. Huvudvärken kom dunkande tillbaka.

Vi lyckades till slut vinna matchen med 3-0 efter 2 mål sista fem. Vi vann femman helt överlägset (19 segrar på 22 matcher) och i höstdrabbningen mot Storskogen (som slutade tvåa) vann vi med 4-0 efter tre mål av mig. Det första redan efter 7 sekunder. Men en kommentar som jag kommer ihåg var träningen efter denna match. Vår tränare tog aldrig till några överord eller individuella beröm och han sade; "- Detta var en typisk 0-0 match där båda lagen tog ut varandra men det var en som ville något annat".